అత్తగారూ అంతరాత్మా

భానుమతీ రామకృష్ణ

ఓరోజే పికెంగ్ యియర్ ఎమ్. బి. బి. ఎస్. చదువుతున్న మావాడు ఒక స్కెలిటన్ కొని పట్టుకొచ్చాడు యింటికి...తల డిప్పలూ, వెన్నెముకలూ, చేతి ఎముకలూ, కాలి ఎముకలూ, మిగతా చిల్లర ఎముకలూ అన్నీ వేరు వేరు అట్ట పెట్టెల్లోంచి బయటికి తీసి గుడ్లు తేలేసి ఆశ్చర్యంతో చూస్తున్న నాకూ, పనివాళ్లకూ, ఒక్కొక్క ఎముకా చూపించి, వాటి పేర్లన్నీ ఏమిటో యింగ్లీషులో చెపుతూ, వెన్నుపూసలన్నీ ఒక్కొక్కటే తీసి పీతాడుకు గుచ్చడం మొదలెట్టాడు పూలు గుచ్చినట్లు....

అప్పుడే మడిగట్టుకుని వంటింట్లోకి వెళ్లబోతున్న మా అత్తగారు మనవడి గొంతు విని,

"ప్రొద్దున్నే ఏం కొనుక్కొచ్చావ్‌రా.." అంటూ హాల్లోకొచ్చారు...

"దేవుడు చేసిన బొమ్మనే కొనుక్కొచ్చాను నానమ్మా...." అంటూ ఆమెను ఏడిపించడానికి, తలకాయ డిప్పలూ, ఎముకలూ చూపించాడు మా వాడు...మా అత్తగారు అదిరిపడి.. "ఓయమ్మ,— యిదేమిట్రా..", ఛీ ఛీ ఛీ..యీ ఎముకలేమిటి పీడా. అవెందుకు తెచ్చావ్... అబ్బబ్బ, వాటిని తాకుతావేమిట్రా..ముందవి బయట పారేయించి వెళ్లి స్నానం చెయ్యి" అంటూ మా అత్తగారు హడావిడి పడుతూంటే మా వాడు పడీపడీ నవ్వి

"యివి బయట పారేస్తే ఏలాగా నానమ్మా..యివి దొరకడంలేదు. యాభై రూపాయలిచ్చి కొనుక్కొచ్చాను" అన్నాడు.

"శ్రీరామచంద్రా... ఏం ప్రారబ్ధంరా యిదీ.. ఎక్కడో పడుండాల్సిన యీ పీడా ఎముకలన్నీ కొనుక్కురావడమేమిట్రా... అసలివి ఎందుకు తెచ్చావ్ ప్రొద్దున్నే"...

"అలా అడుగు చెప్తాను..నా చదువుకు యివి చాలా ముఖ్యంగా కావాలి, యివి చూసి నేను చాలా చదవాలి తెలిసిందా"...

"ఓరి నీ చదువు బంగారంగానూ! యిదేం చదువురా!.. దొరబిడ్డ లాగా చదివి నీ కలెక్టరో కావలసిన వాడివి యీ పాపిష్టి ఎముకలు చూసి నేర్చుకునేదేమిట్రా...ముందవన్నీ తీసి దిబ్బలో పారేస్తావా లేదా"... అంటూ ఆవేశంతో ముందుకొస్తున్న మా అత్తగార్ని చూసి మావాడు మళ్లీ పడీ పడీ నవ్వడం మొదలెట్టాడు.

"నానమ్మా, యీ పీడా ఎముకలే నీలోనూ వున్నాయి తెలుసా! యీ ఎముకలు ఎవడివో పాపం. వాడు బ్రతికుండి వస్తే యిట్లా అనేదానివా.. 'రాబాబూ కూర్చో' అనేదానివి... పైన కప్పి వుండే చర్మం, కండలూ, లేకుండా చూస్తే అందర్లో వుండేదీ అస్తిపంజరమే నానమ్మా..ఆడా మగా ఎముకల్లో కాస్త తేడాలుంటాయి అంతే... యిదుగో నానమ్మా యితని ముఖం చూశావా.. నిన్ను చూసి ఎలా నవ్వుతున్నాడో చూడు"..అంటూ తలకాయ డిప్పలు పట్టుకుని మా అత్తగారి దగ్గిరికి తీసుకెళ్లాడు..

"ఓయమ్మ.'ఓనాయనా!—అవి చూస్తేనే భయంగా వుందిరోయ్.. దూరంగా తీసుకెళ్లరా, నీ పుణ్యమాయిరి....నేనిప్పుడే మడిగట్టుకున్నాను..." అంటూ మాఅత్తగారు భోజనాల గదిలోకి పరుగెత్తారు.

"ఎందుకు నానమ్మా అంత భయం.. నేను పట్టుకోలా..చూడు".

"అందుకేరా తండ్రీ నాకీ కంపరం... ఎక్కడో పడుండాల్సిన పాపిష్టి పుర్రెలన్నీ నువ్వు చేత్తో పట్టుకుంటే ఎట్లా చూడమన్నావురా...యీ అస్తిపంజరాల చదువు చదవకపోతే ఏమైందిరా...యివన్నీ ముట్టుకుంటే తిండి ఎట్లారా తినేది నువ్వు."

మా వాడు తేలిగ్గా నవ్వేసి

"అలవాటైపోతుంది నానమ్మా... నీలాగా నేను మడిగట్టుక్కూర్చుంటే నా చదువెట్లా సాగుతుందనుకున్నావ్... రేపట్నుంచి రోజూ ప్రొద్దుటే వెళ్లి 'డిసెక్షన్' వేరే చేయాలి నేను..."

"అదేం సెక్షన్‌రా.. యీ ఎముకల చదువు కాక యింకోటుందా ఏమిటి"..

మావాడు వాళ్ల నానమ్మ మాటలకు నవ్వలేక పొట్ట పట్టుకుని,

"సెక్షన్ కాదు నానమ్మా.. ' డిసెక్షన్' అంటే శవాన్ని కోసి శరీరంలో వుండే

విషయాలూ, విశేషాలూ తెలుసుకుని చదవాలి'' అని మా వాడు చెప్తూంటే మా అత్తగారు "ఏమిటీ" అంటూ ఒక్కక్షణం, కొయ్యబారి నిలబడిపోయారు..

"ఎంత ఘోరం...ఎంత ఘోరం శవాన్ని కొయ్యడమా..అది చదువా."

"అవున్నాన్నమ్మా. మరి డాక్టర్లు కావాలంటే వూరికే అనుకున్నావా."

"నే ననుకోడం ఏమిట్రా.. లక్షణంగా పుస్తకాలు చదివి డాక్టర్లు కాలేర్రా.. అయినవాళ్ళంతా యిట్లాగే అయినారా... యీ కాలం చదువు లిట్లా అయినయిగానీ".

"అయ్యో నానమ్మా .. అందరూ యిట్లా చదివే డాక్టర్లయినారు'' మావాడు మళ్ళీ నవ్వడం మొదలెట్టాడు.

"ఏంగాదు.. నాకు తెలిసి ఎంతమంది డాక్టర్లను నేను చూళ్ళేదు..పుస్తకాలల్లో తెలీకపోతే ఏంమందు ఎప్పుడివ్వాలో, ఎట్లా యివ్వాలో పెద్దడాక్టర్ల దగ్గిరికి వెళ్ళి అడిగి తెలుసుకో..."

"అట్లా డాక్టర్లను అడిగి ఏంమందు యివ్వాలో తెలుసుకుని యిస్తే కాంపౌండర్ని అవుతాను నానమ్మా.. డాక్టర్నెట్లా అవుతాను..."మా వాడు నవ్వలేక అలిసిపోయాడు.

"కాకపోతే ఏమీ అంట. నేను మొదట్నే చెప్పాను. బిడ్డను లక్షణంగా కలెక్టరుకు చదివించమని...మీ అబ్బ విన్లేదు. ప్రొద్దున్నే వెళ్ళి ఏ దిక్కుమాలిన పీడాకారాన్నో కోస్తూ, ఆ పాపిష్టి ఎముకలు ముందేసుకుని యీ చదువు చదవకపోతే ఎవడడిగాడూంట ? వాడికి లేకపోతే నీకైనా జ్ఞానం వుండక్కర్లా. బిడ్డని యిట్లాంటి చదువా చదివించేది"..అంటూ మా అత్తగారు నా వైపు తిరిగారు.

హతోస్మి. ఏంచెప్పేది నా అవస్థ... ఆమె లాగే నేనూ మావాడు చెప్పిందంతా విని మతిపోయి నిలబడ్డాను. 'బిడ్డను యిలాంటి చదువు చదివిస్తున్నామే'.. అనే బాధ ఓవైపూ, రేపు వాడు పెద్ద డాక్టర్ అవుతాడనే సంతోషం యింకోవైపూ పెన వేసుకుని ఏం మాట్లాడాలో తెలీని అయోమయ స్థితిలోవున్న నన్ను చూసి మావాడు,

"ఏమ్మా. నీకూ భయంగా వుందా'' అని అడిగాడు. మా అత్తగారే అందుకున్నారు.

"భయం ఏమిట్రా, కంపరం పుట్టుకొస్తుంటేనూ...ముందా ఎముకలన్నీ తీసి దిబ్బలో పారేస్తావా లేదా?

"నానమ్మా. నువ్వు నిజాన్ని చూసి భయపడుతున్నావ్..మనలో వుండేవి యిట్లాంటి ఎముకలే''...

"వూరుకోరా పిచ్చికుంకా. మాటిమాటికీ ఆ పీడా ఎముకలకీ, మన ఎముకలకీ పోలుస్తావ్''.

"సారీ నానమ్మా..అన్నట్లు నీలో వుండే ఎముకలు మడి ఎముకలు గదూ...కానీ వాటి ఆకారం గూడా యీ ఎముకల్లాగే''..

"ఛాల్లే వూరుకో.. మళ్ళీ అదేమాట.. ముందవన్నీ తీసి బయట పారేస్తావా లేదా.. ఛీ ఛీ ఛీ..యిదొక చదువా..నేనింకా అన్ని చదువుల్లాగే అడుతూ పాడుతూ పుస్తకాలు చదివి డాక్టర్లవుతా రనుకున్నాను గానీ, యిట్లా ఎముకలు పట్టుకుని వూరేగుతారని తెలిస్తే ఆరోజే ఒద్దనేదాన్ని..యింతకైనా యీ డాక్టర్ చదువు మానేసి కలెక్టర్‌కు చదువు..నాకేం బాగాలేదీ చదువు.."

"సరేలే నానమ్మా. వాన్ని వచ్చింతర్వాత నేనేం చదవాలో చెప్పు'' అంటూ మావాడు అవన్నీ తీసుకుని మేడ మీది కెళ్ళబోయాడు.

"అవెక్కడికిరా..ముందా పీడావన్నీ తీసుకెళ్ళి పెరట్లో పారెయ్. పనివాళ్ళకు చెప్పి ఎక్కడన్నా తీసుకెళ్ళి పడేసిరమ్మంటాను'' అంటూ మా అత్తగారు అడ్డు తగిలారు... మావాడు ఒక్కక్షణం ఆలోచించి.

"సరె నానమ్మా. పెరటి వేపు పడేస్తాను. పనివాళ్ళక్కర్లేదు.. నేను డబ్బిచ్చినవాడే వచ్చి తీసుకెళ్తాడు చెప్తే..వాడికి కావాలి యివి''...అంటూ అవన్నీ తీసుకుని పెరటి వేపు వెళ్ళి వెనక మెట్ల మీది నుంచి మేడ మీది కెళ్ళాడు..

మొదటి సంవత్సరం మావాడు ఏం చదువుతున్నాదీ మా అత్తగారికి తెలీదు విశ

రాదు. అసలు డాక్టర్ చదువంటే ఏమిటో గూడా ఆమెకు తెలీదు. కాని మనవడు డాక్టర్ కాబోతున్నాడంటే తనకు ముందు చెప్పాడు, తనింకే డాక్టర్ దగ్గిరకీ వెళ్ళక్కర్లేదు...అంటూ మురిసిపోయేది. అసలు తన పుట్టింటివేప్పూ, అత్తింటివేప్పూ కూడా డాక్టర్లయిన వాళ్ళు ఎవరూ లేరు. అంతా స్కూలు మేష్టర్లూ, ఇన్స్పెక్టర్లూ తప్ప. తన మనవడు కలెక్టరు కావాలని ఆమెకు చాలా కోరికగా వుండేది. ఆమె కలెక్టరు తర్వాత రెండవస్థానం డాక్టర్‌కే యిచ్చేది. "అయితే కలెక్టరు, లేకపోతే ఉడ్డుదొరంత పెద్దడాక్టరు కావాలి నా మనవడు" అంటూండేది మా అత్తగారు.

ఉడ్డుదొర ఆమె తల్లిగారి వూళ్ళో,

వుండే అమెరికన్ హాస్పిటల్ డాక్టర్..ఆమె పదేండ్ల పిల్లగా వున్నప్పుడు ఉడ్డుదొరను "జిడ్డుదొర" అని ఎగతాళి చేసేదట..ఆమె తల్లిదండ్రులు ఉడ్డుదొరను అట్లా అనగూడదనీ, దేవుడి తర్వాత ఉడ్డుదొరే దేవుడనీ చెప్పేవారట. ఎంతటి జబ్బునైనా, యిట్టే నయం చేసేవాడట. ఉడ్డుదొర పేరు ఆ వూరు చుట్టుప్రక్కలే కాకుండా, ఎక్కడెక్కడికో పాకిపోయిందట. కొన్ని వందల మైళ్ళ దూరాన్నుంచి వచ్చేవారట ఎంతకీ నయంగాక మొండికి పడ్డ జబ్బుల వాళ్ళంతా, ఉడ్డుదొరను వెతుక్కుంటూ.. మా అత్తగారి పెళ్ళయ్యేప్పటికే ముసలివాడైన ఉడ్డుదొర ఇంగ్లండు వెళ్ళిపోయాట్ట. మా అత్తగారి అభిమానం చూరగొన్న ఏకైక డాక్టర్ ఉడ్డుదొర.. ఆమె ముందు యింకెవర్నీ 'పెద్దడాక్టర్' అనేవాళ్ళంకాదు. అంటే ఉడ్డుదొర పేరు తీసుకొచ్చేవారు.

"అంతటి డాక్టర్ మీ మనవడు కావాలనేగా మీరు కోరుకున్నారు. ఉడ్డుదొర గూడా యిలాంటి చదువు చదివేగా అంత పెద్ద డాక్టరయినాడు" అన్నాను. మా అత్తగారికి కాస్త నచ్చచెప్పి చూదాం అని....

"ఆ కాలంలో యిట్లాంటి చదువు వుండేదే కాదు... ఉడ్డుదొర యిట్లా అంతా చేసేవాడు కాదుగానీ, రణాలూ, కడుపులో గడ్డలూ, ఆపరేషన్ చేసి తీసేసేవాడు.. చచ్చేవాళ్ళను బ్రతికించేవాడు. యిట్లా వచ్చినవాళ్ళను కోస్తూ కూర్చుండేవాడు కాదు" అన్నారు మా అత్తగారు..యింకేం చెప్పేది ఆమెతో. అప్పూట జరిగిన గాథంతా కొడుకు ద్వారా తెలుసుకున్న మావారు భోజనానికి యింటికి రాకుండా ఆఫీసుకే పంపించమని ఫోన్ చేశారు. ఆమె ఆవేశం తగ్గిందాకా కంటబడి లాభంలేదని...

దేవుడు రక్షించాడా అన్నట్లు మా బావగారొచ్చారు మా బంధువులింటి పెండ్లికి. కుశల ప్రశ్నల్లో మా అత్తగారు కాసేపు మనవడి చదువు విషయం మర్చిపోయారు. మావాడు వాళ్ళ నానమ్మ కంటబడకుండా దొంగిలా కాలేజీకి వెళ్ళొచ్చాడు మా బావగారు రాగానే కనిపించక తప్పలేదు. "మా వంశానికంతా నువ్వొక్కడివేనోయ్ డాక్టరువి! మిగతా అందరూ బడిపంతుళ్ళే.. బాగా చదువుతున్నావా"..అంటూ మా బావగారు మా వాడిని పక్కన కూర్చోబెట్టుకుని మాట్లాడుతూంటే మా అత్తగారు అంతా వున్నారు వంటింట్లోంచి వస్తూ...

"ఆ. చదువుతున్నాడు... వాడు చదివే చదువేంటో తెలిస్తే నువ్విప్పూట అన్నం తినవ్. నిద్రపోవు...ఒరేయ్ వరం.. పుస్తకాలు చదివి డాక్టర్లయింది ఏ కాలంలోనూ నా కాలంలోనూరా..యీ కాలం చదువులే మారిపోయినయ్..నువ్వైనా చెప్పరా వాడికీ డాక్టర్ చదువు మాన్పించి, కలెక్టరుకు చదివించమనీ" అని మా అత్తగారు చెప్తూంటే మా బావగారు ఆమె ఏంచెప్తోందో అర్థంగాక అయోమయంగా నావైపు చూశారు.. మా వాడు నవ్వుకుంటూ స్నానం చేసివస్తానని పైకి వెళ్ళాడు..నేను మా బావగారికి జరిగిన సంగతంతా చెప్పాను. మా అత్తగారు మధ్య మధ్య అడ్డుతగుల్తూ, డాక్టర్ చదువు యీ కాలంలో ఎంత ఘోరంగా పరిణమించిందో వివరిస్తూ వుంటే..

అంతా విన్న మా బావగారు నవ్వి, "అదా సంగతి... యింతకీ నువ్వనేదేమిటి కక్క్యా.. ఆ కోతపనులు చేయకుండా, ఎముకల్ని ముట్టుకోకుండా చదవాలంటావు..అంతేనా."

"అంతేరా.. లక్షణంగా పుస్తకాలు చదువుకుని డాక్టరయితే నాకేం బాధరా"..అన్నారు. మా అత్తగారు.. నిట్టూర్పు విడుస్తూ....

"అసలు నువ్విందులో బాధపడాల్సిందేముంది కక్క్యా... శరీరతత్వం తెలుసుకోకుండా డాక్టర్లెట్లా అవుతారు.. మందులెట్లా యిస్తారు....."

"ఒరేయ్, నువ్వు అట్లాగే మాట్లాడతావేమిట్రా తెలీకడుగుతా. కటిక కసాయి వాళ్ళు చేయాల్సిన పన్లన్నీ పసిబిడ్డ చేస్తూంటే ఎట్లా మనసొప్పుతుందిరా, ఆ చదువు చదివించడానికీ శరీరతత్వాలు బాగా తెలిసిన పెద్దడాక్టర్ల దగ్గిరికెళ్ళి అడిగి తెలుసుకుంటే సరి".. అని ఆమె చెప్తూంటే మా బావగారు పొట్ట చెక్కలయ్యేట్లు నవ్వి, "అలాగే కక్క్యా, నువ్వు చెప్పినట్లే చేద్దాం.. అబ్బాయితో మాట్లాడతాలే" అంటూ లేచి నిలబడ్డారు.

"అప్పుడే ఎక్కడికిరా.. వాళ్ళింట్లో పెళ్ళి రేపుగదూ.."అని అడిగారు మా అత్తగారు.

"పెళ్ళింటికి కాదు కక్క్యా.. హరికథ వినడానికి.. మా వూరివాడే చంద్రమౌళి శాస్త్రుల్లు. బాగా చెప్తాడులే..బాగా చదువుకున్న వాడూ, వేదాంతం అంటే ఏమిటో క్షుణ్ణంగా తెలిసినవాడూనూ.. అన్నట్లు వస్తావా కక్క్యా... తీసుకెళ్తాను. నువ్వు ముఖ్యంగా వినాల్సిన విషయాలు చాలా

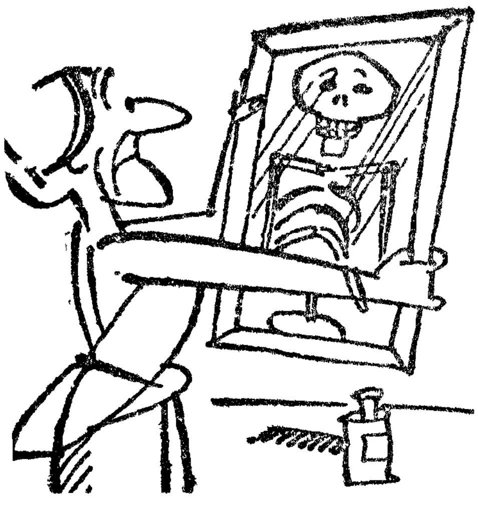

చెప్తాడు" అన్నారు మా బావగారు ఉత్సాహంగా.

"అంత కంటేనా. యీ కొత్త కదువుకు యింత వండిపడేయడం తప్ప అట్లాంటి వేదాంత విషయాలు చెవున పడేసుకునే అవకాశం ఏదీ. నేనుగా ఎటూ వెళ్లేది లేదు. నువ్వు తీసుకెళ్తానంటే రానంటానా.. తప్పకుండా వస్తా".. అంటూ నన్ను కూడా రమ్మని బలవంతం చేశారు మా అత్తగారు. మా బావగారు గూడా బలిమాలడం వల్ల నేను కూడా బయల్దేరక తప్పలేదు...

హరికథ ఆరంభం అయింది. ముందు వెళ్లగానే మా బావగారు లోపలికెళ్లి హరికథ చెప్పే శాస్త్రులతో కాసేపు మాట్లాడి వచ్చారు.. శాస్త్రుల్లుగారు హరికథ ప్రారంభిస్తూనే "శీర్యతీతి శరీరం" అంటే శరీరం నశించే స్వభావం గలది.. వెంటనే మొదలెట్టారు.. వెంటనే మా బావగారు నావైపు చూసి "విన్నావా అమ్మా.. మనకక్కర్లేని విషయమే ఆరంభించాడు" అన్నారు. భావగర్భితంగా నవ్వుతూ.. మా అత్తగారు మా మాటవినే ధ్యాసలో లేరు. శాస్త్రుల్లుగారు ఏంచెప్తారో వినే ఉత్సాహంతో యింకాస్త ముందుకు జరిగి కూర్చున్నారు.

"శరీరం నశించేదైనా ఆత్మ నశించదు. ఆత్మకు చావులేదు. అది కేవలం పరమాత్మ స్వరూపం. ప్రపంచంలో వుండే మానవులందరిలోనూ ప్రకాశించేది ఆ పరమాత్మ స్వరూపం యొక్క ప్రతిబింబమే.. ఉదాహరణకు సూర్యుడు వున్నాడు. ఎదురుగా అద్దం పెడితే ఆ అద్దంలోనూ సూర్యుడు కనిపిస్తాడు. కాని అది సూర్యుని ప్రతిబింబమే. యిద్దరు సూర్యుళ్లుండరు. అలాగే ఆ అద్దం పగిలి సహస్ర తునకలయిందనుకోండి. ఆ వెయ్యి అద్దం ముక్కల్లోనూ వెయ్యి సూర్యులు కనిపిస్తారు. అవన్నీ ప్రతిబింబాలే. సూర్యుడొక్కడే. అలాగే ఒకే పరమాత్మ స్వరూపం ప్రతి మానవుడిలోనూ ప్రతిబింబిస్తుంది... అదే ఆత్మ. సాక్షాత్ పరమాత్మ ప్రతిబింబమైన ఆత్మ నివసించే దేవాలయమే మన దేహం. అందుకే దేహం దేవాలయః ప్రోక్తః.." అన్నారు.

"ఆహాహా. ఏం బాగా చెప్తున్నారా దరం, అన్నీ అమృతవాక్కులే" అంటూ మా అత్తగారు ఆనందపడిపోయారు.

"ఏ విధంగా అయితే అందరిలోనూవుండే ఆత్మ ఒకే స్వరూపమో, అలాగే మన శరీరాలు కూడా పైకి రూపభేదాలు కనిపించినా, మన లోపలున్న అస్థిపంజరాలన్నీ ఒకే విధంగా వుంటాయి. అస్థిపంజరం అంటే దేవుడు లేని శిథిల దేవాలయం అన్నమాట... దేవుడు లోపల వున్నా, లేకున్నా చూస్తూ చూస్తూ శిథిల దేవాలయమే గదా, అని కాల్తెంతామా.."

"అయ్యొయ్యో. అపచారం అపచారం.." మా అత్తగారు రెండుచెంపలూ వాయించుకున్నారు

"ఆ విధంగానే జీవుడులేని అస్థిపంజరాన్ని కూడా మనం అసహ్యించుకోరాదు ఆ విధంగా అసహ్యించుకున్న వారికి రౌరవాది నరకం అని వ్రాసుంది శాస్త్రంలో. ఎందుకంటే మన అందరిలోనూ వుండేది ఒకే రకమైన అస్థిపంజరం కాబట్టి దాన్ని చూసి అసహ్యించుకోడం అంటే మనల్ని మనం అసహ్యించుకున్నట్లే. అసలు అది తెలుసుకోడమే జ్ఞాని యొక్క లక్షణం. పరమభోగి అయిన వేమన స్మశానంలో అస్థిపంజరాలు చూసి ఎప్పటికైనా నుం అంతా యింతే గదా అంటూ పరమయోగి అయినాడు. గొప్ప గొప్ప వేదాంతులంతా మానవసేవ చేసి అదే మాధవసేవ అనుకుని తరించారు. దాన్ని మించిన పుణ్యం మరొకటి లేదని కూడా చెప్పారు పెద్దలు...ఉదాహరణకు డాక్టర్లున్నారు.. వాళ్లు నిజంగా ప్రత్యక్ష దేవుళ్లనే చెప్పాలి. ఒకవిధంగా ఆలోచిస్తే అసలు వాళ్లే నిజమైన యోగులూ, త్యాగులూనూ.. ఎంత పెద్ద జబ్బయినా, ఎంతటి భయంకరమైన చీము, రక్తాలతో కూడిన రణమైనా అసహ్యించుకోకుండా సేవ చేసి నయం చేసి, బాధ పోగొట్టి బ్రతికిస్తారు. డాక్టర్లే అసహ్యించుకుంటే యిక రోగుల గతేమిటి. అసలు డాక్టర్లు కాదలచుకున్న వాళ్లు ముందు భయమూ, అసహ్యమూ ముడుపు కట్టి మూలబడెయ్యాలి మృతదేహాలనూ, అస్థి

హోటల్స్ మరియు రెస్టారెంట్లు ... వైద్యశాలలు మరియు హాస్టల్స్

ధనమును మరియు కాలమును

పొదుపు చేయుటకు

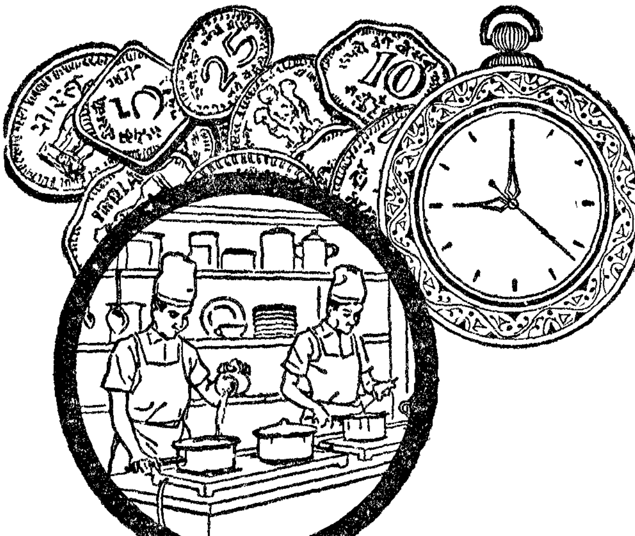

CALGAS

కాల్‌గాస్ వాడండి

కాల్‌గాస్ విలకడయైన పుష్యమును కలిగినదై మీ వంటచేయుటలోగల కాలమునుతగ్గిస్తుంది. కావలసినప్పుడు వెలిగించుటకు, ఆర్పుటకు అను కూలముగ వుండును. ఈ విధముగ కాల్‌గాస్ మీ కాలము, ధనమును వృధాకానీయదు.

కాల్‌గాస్ సురక్షితమైనది

కాల్‌గాస్ ఉక్కు సిలిండర్లలో లీకేజి, తప్పుగ ఉపయోగించుట మొదలైన ప్రమాదములు నివారించుటకు స్పెషల్ సేఫ్టీ క్యాప్స్‌తో నిరపాయముగా మీవద్దకు వస్తుంది.

హోమ్ డెలివరీ సర్వీసు లభించును

క్యాలెక్స్ తయారు

48/9/5 కో-ఆపరేటివ్ కాలనీ, ద్వారకానగర్, విశాఖపట్నం-4. ఫోన్ 3516.

కన్నెమరా అనెక్స్, మౌంట్ రోడ్, మద్రాసు-2. ఫోన్ · 83428

క్రిందిచోట్లలో ఏజెంట్లు గలరు * విశాఖపట్నం * మద్రాసు * విజయవాడ * కాకినాడ * ఏలూరు * గుంటూరు * కటక్ * రాజమండ్రి * నెల్లూరు * గూడూరు (నెల్లూరు జిల్లా) * తిరుపతి * బర్హాంపూరు * శ్రీకాకుళ్ళ * విజయనగరం * మచిలీపట్నం * కాట్పాడి * సేలం * పాండిచేరి * ఒంగోల్ * దుర్గ్ * వరంగల్ * కాంచీపురం * భువనేశ్వర్.

అత్తగారూ-అంతరాత్మా

పంజరాలనూ చూసి మానవ శరీర నిర్మాణం తెలుసుకుని, దాని లోటుపాటులు అవగాహన చేసుకుని కష్టపడి చదువుతారు. భగవంతుడు పుణ్యాత్ములని చేరదీసీ, పాపాత్ములని అసహ్యించుకుంటే మనుష్యుల గతేమిటి... అలాగే డాక్టర్లు కూడా.. డబ్బు సంపాదనతో బాటు డాక్టర్లకు పరమార్థం కూడా వున్నది. మంచి డాక్టరు గొప్ప డాక్టరు అనిపించుకోవాలంటే పూర్వజన్మ సుకృతం గూడా వుండాలి. ఎందుకంటే బీదలకు వైద్య సహాయం చేస్తూ, స్వార్థమూ, సోమరితనమూ లేకుండా, ఎటువంటి సందర్భాల్లోనైనా సరే 'పిలకిందెప్పుడు' అన్నట్లు అర్ధరాత్రి అయినా వెళ్లి రోగులకు సేవ చేసి, బాధ నివారణ చేసే డాక్టరే ధన్యుడు. అటువంటి త్యాగబుద్ధి, చిత్తశుద్ధి గల డాక్టర్లకు భగవంతుని అనుగ్రహం పరిపూర్ణంగా వుంటుంది... అందుకే ఒక్కొక్క డాక్టరు హస్తం అమృతహస్తం అంటుంటారు ."

యింటి కొస్తూనే మా అత్తగారు హడావిడిగా మేడ మీది కెళ్లారు. మాకు గాభరా కలిగింది. నేనూ మా బావగారూ ఆమె వెనకాలే వెళ్ళాం. అప్పుడే మావాడు తను తెచ్చిన అస్తిపంజరాన్ని ముందేసుకుని పుస్తకంలో వున్న పుర్రెనూ అసలు పుర్రెనూ జాగ్రత్తగా పరీక్షిస్తున్నాడు.. మా అత్తగారు వెళ్తూనే ముందు అస్తిపంజరానికి భక్తిగా నమస్కారం చేసి, మూడుసార్లు చెంపలు వాయించుకున్నారు. ఆ తర్వాత మనవడి బుగ్గలు పుణికి ముద్దు పెట్టుకుని, వాడి వీపు నిమురుతూ, "నా తండ్రి, నా దేవుడు.. నువు చదివేదే గొప్ప చదువురా. తిక్కముండని.. తెలీక ఏమిటో అనుకున్నాను .నా నాయనా దీర్ఘాయుష్మంతుడివై, నూరు కాలాల పాటు బీదా, బిక్కికి సహాయం చేస్తూ గొప్ప డాక్టరు వనిపించుకోవాలి..." అంటూ మా అత్తగారు ఆనందపడిపోతుంటే ఆమెలో కలిగిన మార్పుకు నిర్ఘాంతపడిపోయి, ఏం జరిగిందో తెలీక మా వాడు అయోమయావస్థలో మావైపు చూశాడు.. వాణ్ణి చూసి నవ్వుతూ, "తర్వాత చెప్తానోయ్" అన్నారు సౌండ్ లేని లిప్‌మూమెంట్‌తో మా బావగారు.... ●